

๒๐

อย่ามัวแต่กินบุญเก่า

อย่าให้วันหนึ่งคืนหนึ่งผ่านไป โดยการกินบุญเก่า ใช้น้ำบุญเก่า เพราะบุญเก่าใช้ไป มันก็มีวันหมด เราต้องสั่งสม บุญใหม่เพิ่มขึ้นทุกวันทุกคืน ทุกอนุวินาที อย่างที่ให้การ บ้านไปนั้นแหละ บางจังหวัดเราก็ให้ทาน บางจังหวัดเราก็ รักษาศีล บางจังหวัดก็เจริญภาวนา ศีลกับภาวนานี้ รักษา ไม่ยาก ทานเราอาจจะต้องใช้ในบางจังหวัด เพราะฉะนั้น ง่ายที่สุดคือ ภาวนา

หมั่นทำการบ้านทุกวันให้สม่ำเสมอละ เดี่ยวลูกทุกคนจะต้องเข้าถึงดวงธรรม ถึงกายภายใน ถึงพระธรรมกาย จนได้ ถ้าได้ทำ เราก็ทำได้ ทำไม่ได้เพราะไม่ได้ทำเท่านั้น ต้องถึงธรรมกายนะลูกนะ ชีวิตจึงจะปลอดภัย แล้วเราจะ เลิกไปอยู่ภพภูมิไหนก็ได้ ไม่ว่าวิบากกรรมจะมาตัดรอน ชีวิตของเราให้ตายแบบไหนก็ตาม จะตายแบบไหนไม่ต้อง กังวลกับมัน พระธรรมกายในตัวจะช่วยเหลือเราได้ ไม่ต้องไป แวะที่ยมโลก ไม่ไปแวะบนพื้นมนุษย์ มันจะแวบไปสวรรค์เลย ไม่ต้องแวะแต่แวบไปเลย ที่ของเรา หมู่คณะของเราอยู่บน

ชั้นดุสิตนะลูกนะ ผูกใจเอาไว้ตรงนั้น เพราะฉะนั้นต้องสร้าง
กำลังบุญไปให้ถึงทั้งทานศีลภาวนาทำให้ครบถ้วนบริบูรณ์เลย

๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

การบ้าน ๑๐ ข้อ

ข้อ ๑. เมื่อกลับไปถึงบ้าน เาบุญไปฝากคนที่บ้าน

ข้อ ๒. จดบันทึกผลของการปฏิบัติธรรม

ข้อ ๓. ก่อนนอน ให้นึกถึงบุญที่ได้สั่งสมมาทั้งหมด

ข้อ ๔. เวลานอนหลับ ให้หลับในอุ้งทะเลบุญ

ข้อ ๕. เวลาตื่นนอน ให้ตื่นในอุ้งทะเลบุญ

ข้อ ๖. เมื่อตื่นแล้ว รวมใจเป็นหนึ่งกับองค์พระ ๑ นาที ใน ๑ นาทีนั้น ให้เรานึกว่า เราโชคดี ที่รอดมาอีกหนึ่งวัน ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายจงมีความสุข อันตัวเรานั้นตายแน่ๆ

ข้อ ๗. ทั้งวันให้ทำความรู้สึก ว่า ตัวเราอยู่ในองค์พระ องค์พระอยู่ในตัวเรา ตัวเราเป็นองค์พระ องค์พระเป็นตัวเรา

ข้อ ๘. ทุก ๑ ชั่วโมง ขอ ๑ นาที เพื่อหยุดใจนึกถึงดวง องค์พระ หรือทำใจนิ่งๆ ว่างๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗

ข้อ ๙. ทุกกิจกรรมตั้งแต่ตื่นนอน ไม่ว่าจะเป็นการล้างหน้า อาบน้ำ แต่งตัว รับประทานอาหาร ล้างจาน กวาดบ้าน ออกกำลังกาย ขับรถ ทำงาน ให้เรานึกถึงดวง หรือองค์พระไปด้วย

ข้อ ๑๐. สร้างบรรยากาศที่ดี สดชื่น ด้วยรอยยิ้ม และปิยวาจา

